זהו העמוד החמישי של האמונה, והיום האחרון הוא יום התחי

יה שבו אנשים יקומו לתחייה לצורך התחשבנות ופיצוי. וכך נקרא; כי אין יום אחריו, שבו בסופו של דבר אנשי גן העדן ישקעו בבתיהם, ואנשי הגיהנום יתיישבו בבתיהם.

ומשמעות האמונה ביום האחרון היא האמונה האיתנה בתוקפה של בשורת ה' יתברך ובשורת שליחיו, יהי ברכה ושלום, על כיליון העולם הזה, והאותות שקדמו לכך. , ומה קורה ביום האחרון של זוועות ותנאים שונים, וכן אשרור הידיעה שהתקבלה. על העולם הבא ועל מה שיש בו של אושר וייסורים, ומה קורה בו של דברים גדולים.

האמונה ביום האחרון היא דבר הידוע מהדת מכורח הכר, ומכחישו מכפר ומגורש מהדת. הקוראן הקדוש עסק בהקמת עמוד זה, אלא קישר אותו למונותאיזם והציב אותו במקום השני. לאחר האמונה באלוהים. הקב"ה אמר: "אלה המאמינים, ואלה שהם יהודים, נוצרים וסבים.

מי שמאמין באלוהים וביום האחרון ועושה צדקה, שכרו יקבלו אצל אדונם. ואין פחד עליהם ולא יגונו" אלבכרה,כ"באז אין אמונה לאדם, אפילו אם הוא אומר שהוא מאמין באלוהים עד שיאמין ביום האחרון, כשם שהוא מאמין באלוהים. הקב"ה. והמפריד ביניהם אין לו חלק באמונה ואין לו חלק אפילו אם יטען זאת, ורבים מהכופרים וביניהם קורי"ש האמינו בה', אבל הם הכחישו את היום האחרון, ולכן אמונתם לא הועילה להם. לא שללו את זה. יש להם תכונה של חוסר

ומתוך האמונה ביום האחרון היא להאמין בקיומו של אגן מחמד נביאנו - יברך אותו ה' ויתן לו שלום - כפי שהוא אחד ממאפייניו, ולהאמין בחשבון ובגמול ביום האחרון. , כדי שהקב"ה - הקב"ה - ישפוט את עבדיו על מעשיהם וישלם להם בגינם, ונקבע החשבון בקוראן האציל וסונת הנביא אמר הקב"ה: "אשר מי שהיה. נתן ספרו בידו הימנית * יביאו אותו לחשבון קל" אלאינשיקק ז-ח

אנו מאמינים גם בקנה מידה שלפיו נשקלים מעשיהם ודבוריהם של אנשים וכל מה שהם זכו ביום הדין. הסקאלה נקבעת ע"י הקוראן הקדוש וסונה של הנביא הקב"ה. תחיית המתים, שום נפש לא תעשה עוול כלל, גם אם הוא משקלו של זרע חרדל, נביא אותו, ודי לחשבנו" אלענבייה:

ואנו מאמינים בשביל, שהוא הגשר שהוקם על גב הגיהנום בין גן עדן לגיהנום, ותיאורו הוא שהוא כהה מהלילה, עדין משערה וחדות מחרב, והוא מתקבע על ידי. הקוראן הקדוש והסונה של הנביא, הקב"ה אמר: "ואלה שאינם מאמינים בעולם הבא. נחזור מהדרך." אל-מומינון הראשון מהשליחים. להיות מותר בעומו, ולא ידבר איש ביום ההוא חוץ מהשליחים ודבור השליחים ביום ההוא: ה' שלום שלום".

ואנו מאמינים בגן עדן ובגיהנום, כי הם שני יצורים שאינם נכחדים. גן עדן הוא משכן האושר שהכין הקב"ה - העליון - עבור עבדיו הנאמנים. הקב"ה אמר: "אז אין נשמה יודעת מה יש. נסתר להם." מנוחות העיניים, שכר על מה שנהגו לעשות" אלסג'דה: יז

באשר לאש, משכן הייסורים הוא הנוגע לכופרים. אמר הקב"ה: "וירא מהאש שהוכנה לכופרים" עמראנויכנסו בו זמנית מוסלמים סוררים. לא יחיו בו לנצח, אבל הם ייענשו לפי חטאיהם, ואז יעדם יהיה גן עדן.

ואנו מאמינים בהשתדלות שהקב"ה אישר לנביאו מחמד עליו ה' תפילת ה' ושלום ביום תחיית המתים, והוא, יהי רצון ושלום ה' עליו, יתערב תחילה למען בני הארץ. מצב כדי לבסס את המאזניים בצורה הוגנת ביניהם, אז הוא מתערב בפעם השנייה שאנשי גן העדן ייכנסו אליו,

.ולגבי ההשתדלות השלישית, זה למי שהגיע לגיהנום מבין המונותאיסטים, לצאת ממנו. זה או לא להיכנס אליו אמונה בתחיית המתים, תחיית המתים ותחיית השעה, שהוא היום האחרון, היום הגדול הזה שהכופרים הכחישו

ושיקרו עליו פרט למעטים, רוב בני הארץ הכחישו את היום הזה ביום התקומה. הם הכחישו את זה, ובגלל זה הם חיפשו שחיתות והמשיכו שחיתות, רוע ופוליתאי

זם כי הם לא האמינו ביום האחרון, ולכן הם נשארו כפי שהם. זה שקר, והם הלכו במה שהם נמצאים עליו. של רוע ושחיתות, כי היום האחרון הוא יום גדול שבא עם השליחים, והתגלו הספרים.

אלוהים ברא את הבריאה להעביר אותם מבית זה לבית אחר, הם לא נבראו לשווא או לשווא, הם נבראו למטרה גדולה, הם נבראו לעבוד את ה', לציית לפקודו, להימנע מאיסוריו, להפיץ את שלו. דת, למדו את עבדיו, הודו לו על חסדו וחסדיו, היו ישרים בצייתו לו, והללו אותו בשמותיו ואז הוא מעביר אותם מהמעון הזה למשכן העולם הבא לגן עדן ולאושר, חוץ מאלה שמסרבים ו. להתמיד בעריצות ובשחיתות, כי יש לו משכן אחר, שהוא משכן ההשפלה, משכן האומללות, משכן הייסורים, שהוא האש.

משכן זה מכיל את השמן והשמן, הטוב והרע, המוסלמי והכופר, ואז ביום התקומה יבדיל קבוצה בגן עדן וקבוצה באש גיהנום. יוסוף"הקב"ה אומר: ואם תשמעו לרוב האנשים שעל הארץ, הם יובילו אתכם מדרך ה' אל-ענעסויאמר הקב"ה: ומעטים מעבדי מודים סבא: יגלאחר מכן הזכיר את סיפורי משפט הנביאים: ורובם לא היו מאמינים [אלשוערה: חוביום התקומה יבדלו אנשי האושר עד השמים והטוב הגדול. , לזכייה בכבודו של אלוהים ולהתבוננות בפניו הנכבדות, ואנשי האומללות יובחנו למשכן השפלה, ולמשכן הגיהנום, אנו מבקשים מאלוהים בריאות.

היום האחרון הוא יום גדול שצריך להתכונן אליו, והוא יום בו לא יועילו לא עושר ולא ילדים מלבד אלו שבאים אל הקב"ה בלב שקול. שושלת פלוני, שושלת של פלוני, והעושר של פלוני לא יועיל. חוץ לאלו המאמינים ועושים צדקות, למי שיש להם שכר כפול על מה שעשו, והם בטוחים בחדרים סבאדתו והציג את זכותו על רצונותיו, אבל מי שמכריע והשפיע על חיי העולם הזה, כי לעזאזל הוא בן התמותה ולמי שירא את משכנו של אדון האלוהים.

ואם אלוהים חותם את העבד בסיום טוב במונותאיזם אמיתי, אמונה טהורה ותשובה כנה, ימחק הקב"ה את חטאיו, גם אם הם רבים, וה' יספק לעבד

סוף טוב במונותאיזם טהור, אמונה כנה, ותשובה כנה. בחדית הקלף שמת על העדות שאין אל מלבד הקב"ה וכי מוחמד הוא שליח ה', אמת וכנה, מעשיו הטובים שרפו את מעשיו הרעים, ומת על מעשה צדיק. על מונותאיזם אמיתי ואמונה אמיתית, שבאמצעותם מחק אלוהים את הרעות שלו; כי נפל מתוך כנות וכנות ומה כולל חרטה על מה שהוא

עושה ממעשיו הרעים וחוזר מהם, ושהוא כנה מאוד לה' במונותאיזם ובאמונתו בו, עד אמונה כנה זו וטהורה זו. אמונה הפכה לשקול תשובה שבאמצעותה הקב"ה מחק את מעשיו הרעים, וצמצם את קנה המידה של מעשיו הרעים. מאזן מעשיו הטובים מתגבר על זה, ולכל מוסלמי יש את הקלף הזה, לכל מוסלמי יש את הקלף הזה, אבל יש מוסלמים שיש להם. קלף זה ויש לו מעשים

רעים וחטאים שמת ולא התחרט מהם ולא השיג את איחודו מהם, ולכן עולים על מעשיו הרעים, והוא נעשה לאש, והוא מתייסר בגלל מותו על שלו. מעשים רעים ומעשים רעים. החטאים מפחיתים את המונותאיזם, מפחיתים את האמונה ומחלישים את האמונה כך שלא יתגבר עליה נטל המעשים הרעים. מדובר ביושר ובכנות שקולות לתשובה כנה ששורפת מעשים רעים, ואלוהים גובר על המעשים הרעים. מעשיו הטובים על מעשיו הרעים.

אז ליום האחרון יש חשיבות רבה, וללא מאמינים הוא קשה, אך קל למאמינים ברוך ה'. כבוד וברוממה מקל עליו, מעמיס על יתרונותיו ונותן לו. חשבון קל שאינו פוגע בו, אלא ייעודו הוא לגן עדן, לאושר ולרווחה, והוא עובר על האמונה ביום האחרון היא אחד מעמודי התווך של האמונה, ואחד מעיקרי האסלאם. סוגיית .הסיראט כהרף עין תחיית המתים בעולם הבא היא זו שעליה מבוסס בניין האמונה לאחר סוגיית אחדות ה' אלקיך.

האמונה ביום האחרון ובאותותיו היא אמונה בבלתי נראה, שהשכל אינו יכול להבין, ואין דרך לדעת זאת. אלא בטקסט דרך התגלות.

בגלל חשיבותו של היום הגדול הזה; אנו מגלים שאלוהים הכל יכול לעתים קרובות מחבר בין אמונה בו לבין אמונה ביום האחרון זה אחד מהפסוקים הרבים.

ותאמר שאתה מעביר על דף הקוראן; אלא אם כן תמצא בו חדות על היום האחרון, ומה יש שכר ועונש.

החיים בתפיסה האסלאמית אינם החיים הקצרים והמוגבלים של העולם הזה, וגם לא החיים הקצרים והמוגבלים של האדם.

בתפיסה האסלאמית, החיים מתארכים בזמן עד נצח, ומתפרשים בחלל עד לבית אחר בגן עדן רחב כמו השמים והארץ, או אש המאכלסת דורות רבים שאכלסו את פני כדור הארץ במשך עשרות שנים של שנים ראה: היום האחרון בצללים של הקוראן"הקב"ה אמר: "מירוץ אל הסליחה מאדונך וגן עדן שרוחב השמים והארץ מוכנים לאלו המאמינים בו. אלוהים ושליחיו" אלחדיד: כא

ויאמר הקב"ה: "ביום שנאמר לגיהנום האם הוא מלא, ויאמר היש עוד קף:

האמונה באלוהים וביום האחרון והשכר והעונש שבו היא המדריך האמיתי להתנהגות האדם בדרך הטובה, ואין חוק אנושי שיכול להפוך את ההתנהגות האנושית יחד וישרה כפי שהאמונה ביום האחרון עושה אותה.

ובשביל זה; כי יש הבדל גדול ופער רחב בין התנהגותם של המאמינים באלוהים וביום האחרון, ויודעים שהעולם הזה הוא חוות העולם הבא, ושהמעשים הטובים הם הספקת העולם הבא. כפי שאמר אלוהים הכל יכול: "וקח אספקה, כי המצע הטוב ביותר הוא אדיקות" אלבכרהוכפי שאמר בן לוויה הגדול אומאיר בן אל חמאם:

יש הבדל בין התנהגות של מדינה כזו, לבין התנהגות של אחר שאינו מאמין באלוהים, וגם לא ביום האחרון ושכריו ועונשיו, יש לו התנהגות ייחודית בחיים, בה אנו

רואים צדקה, רוחב של תפיסה, חוזק אמונה, איתנות במצוקות וסבלנות בפורענויות. מחפש שכר ושכר, הוא יודע שמה שיש עם אלוהים הוא טוב יותר ומתמשך יותר.

האימאם מוסלמי סיפר בסמכותו של סוהייב, שאלוהים יהיה מרוצה ממנו; אמר: שליח ה', תפילת ה' ושלום עליו, אמר: "נפלא עניינו של המאמין! אכן, כל עניינו טוב, ואין זה לאיש מלבד המאמין"...".

התועלת של מוסלמי אינה מוגבלת לאנושות, אלא מגיעה לבעלי חיים. כמו באימרה המפורסמת בסמכותו של עומר בן אל-ח'טאב, ישמח ה' עמו: "אם פרד מעד בעיראק, הייתי חושב שהקב"ה ישאל אותי על כך: מדוע לא הפנית את הדרך למפלס עבור זה, עומר" הילית אל-אוליה וטבאקת אל-אספיה

באשר למי שאינו מאמין בה', ולא באחרית היום ומה שיש בו חשבון וגומל; הוא מנסה קשה להשיג את מטרותיו בחיים הארציים האלה. לא רודף אחרי תענוגותיו, ממהר לאסוף אותם, מונע מהטוב להגיע דרכו לאנשים.הוא הפך את העולם לדאגתו הגדולה ביותר, ולמידת הידע שלו

, ולכן הוא מודד את העניינים לפי תועלתו, ולא אכפת לו. על מישהו אחר, והוא לא שם לב למין שלו; אלא בגבולות מה שמשיג לו תועלת בחיים הקצרים והמוגבלים האלה, הוא זז וגבולותיו הם גבולות האדמה וגבולות החיים האלה, ואז משתנה החשבון שלו, והקשקשים שלו שונים, והוא בסופו של דבר. עם תוצאות שגויות ראה: היום האחרון בצללים של הקוראנכי הוא לא נכלל מתחיית המתים. הוא ישאל מתי ביום התקומה" אלקיימה: ה, ו

תפיסה בורות מוגבלת וצרה זו גרמה לאנשי הבורים לשפוך דם, לבזוז כסף ולנתק את הדרך; כי הם לא מאמינים בתחייה ובגמול; כפי שה' הציג את מצבם באומרו: "ויאמרו אין זה אלא חיינו בעולם הזה ולא נשלחנו כ"ט אלענעם: כ"טוכפי שאמרו: "הם רק רחמים שדוחפים החוצה, ואדמה שבולעת".

מסיבה זו, האסלאם דאג ובא דגש בקוראן על סוגיית האמונה ביום האחרון, ואישור תחיית המתים, התחשבנות ופיצוי, ולכן גינה את הבורים על כך שהוציאו אותו, וציווה על נביאו להישבע. שזה נכון: אל תגהבון: ז הזכיר את תנאי יום התקומה, מה הכין לעבדיו הצדיקים

מבחינת שכר, ומה הכין לסוררים מבחינת עונש, והסב את תשומת הלב. מאלה המכחישים אותו לראיות האמת שלו. למגר את הספק מנפשות, וכדי שאנשים ישאו את עיניהם ביום הזה ובזוועותיו המצמררות; ליישר את התנהגותם בחיים האלה; על ידי שמירה על הדת האמיתית שהביא להם השליח שלהם, יהי רצון ושלום ה'. הנה כמה מהראיות הללו:

א- הלידה הראשונה:

אמר הקב"ה: "אוי אנשים, אם אתם באדון התחייה, אז בראנו אתכם מהעפר, אחר כך מהזרע, אחר כך מהזוגיות, ואז הטקס".

מי שמסוגל ליצור את האדם במספר שלבים אינו מסוגל להחזיר אותו בחזרה. עוד אמר הקב"ה: "ויזכה לנו למשל, הסצנות הקוסמיות המוחשיות המצביעות על אפשרות תחיית המתי.ושכחנו את בריאתו

שמות האל הכול יכול המציינים ניסיון, ידע, מודעות, עדות ומעקב ממלאים ספירת הדרשה: מג'יד בן סולימאן אל-ראסי, בעשרים ואחד בראג'ב 1442, בעיר ג'ובייל, בממלכת ערב הסעודית.

ערב הסעודית, וואטסאפ: 00966505906761